

Meșterul Manole

Ion Taloș

Cei nouă zidari,
Nouă meșteri mari
Ei se socotea,
Ca ei să mi-ș facă
Zid de mănăstire
Să nu fie-n lume.
Zâua zâduia,
Noaptea se surpa.
Ei se socotea,
Jurământ pune
Ca ei să nu spuie
La neveste-acasă
Și care va merge
Meșterul Manole
Luni de dimineață
Cu prânzu-nainte...
În zăd s-o zăduiască.
Opt necredincioși...
Credinț-o călcătu,
Credință n-avea
Și ei le spunea,
Ele nu venea.
Manole, Manole,
Meșteru Manole,
El credința-și ține
Că el că nu-i spune
La nevast-acasă.
Luni de dimineață
Ea mi se scula,
Pruncu și-l scălda,
Prânzu și-l făcea,
La bărbat pleca.
El când o vedea,
Din gură grăia:
De-ar da Dumnezeu
Rugu să-i răsaie,
Pe ea să mi-o-ncurce,
Mâncarea s-o verse,
Doar vremea va trece.
Rugu-i răsărea,
Ea mi-l d-ocolea,
Măi tare venea.
El când mi-o vedea,

Cu mâna-i făcea
'Ndărăpt să se-ntoarcă.
Ea, când îl vedea
Măi tare venea,
La el ajungea,
Mâncarea puneă.
Zădarii mi-o lua
Și-n zăd mi-o puneă.
Nimic nu-i vorghea,
Num-o zăduia,
Zăd pân-la genunchi.
Ea din grai grăia:
- Voi nouă zidari,
Nouă meșteri mari,
Doar voi nu glumiți
De mă zăduiți
Zăd pân-la genunchi?
Nimic nu-i zicea,
Num-o zăduia,
Zăd până la brâu,
Ea iar din grai grăia:
Manole, Manole,
Meștere Manole,
Dar voi nu glumiți
De mă zăduiți
Zăd până la brâu,
Că zădu mă strânge,
Țățșoara-m' curge
Și copilu-m' plânge.
Nimic nu-i zicea,
Num-o zăduia
Zăd până la țate.
Ea iar din grai grăia:
- Manole, Manole,
Meștere Manole,
Ție nu ți-i milă
De a ta soție?
Că zădu mă strânge,
Țățșoara-m' curge
Și copilu-m' plânge.
Nimic nu-i zicea
Num-o zăduia
Zăd până la gātu.
Ea iar din grai grăia:
- Manole, Manole,
Meștere Manole,
Ție nu ți-i milă
De a ta soție?

Văd că nu glumiți
De mă zăduiți.
Zăd până la gât,
Că zădu mă strânge,
Țâțisoara-m' curge
Și pruncușoru-m' plânge.
Da'voi să-mi lăsați
Loc leagănului
La capu zădului,
Vântu când o bate
Ni l-o legăna
Și când îmi va ninge
Pruncu mi l-o unge
Și când o ploua
Pruncu-l va scălda.
Lui cu mama lui,
Lui cu mama lui!